

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ
ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΒΑΜΕΡΙΟΥ

Αρ. Πρωτ.: 625

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 8^ῃ Δεκεμβρίου 2021

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

(Υπ' ἀριθμ. 4)

Πρός
τόν Ἱερό Κλῆρο,
Τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες,
καί τόν φιλόχριστο Λαό
τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου καί τέκνα μου ἐν Κυρίῳ πολυφίλητα,
Τό λειτουργικό τῆς Ἐκκλησίας ρολοῖ σήμερα χτυπᾷ στόν τόνο ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ! Καί ἡ ἀνθρωπότητα ὀλάκερη-μέσα στόν Ὅρθρο τόν βαθύ-
πασχίζει νά “προσλάβῃ” τό παράξενο τοῦτο γεγονός... Κι ἐκεῖ πού ἀφουγκράζεσαι μέ

τόν δέκτη τῆς καρδιάς νά διασαλπίζουν ἄγγελοι καί ἄνθρωποι: “Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε...”, τό λογικό γυρεύει, μιά ἐρμηνεία τοῦ ἄφραστου τούτου γεγονότος!

Συλλαμβάνοντας ὁ **ιερός Χρυσόστομος** αὐτή τήν ἀνάγκη ἐπιχειρεῖ καί πλέκει καταπληκτικά τήν ἀπόκριση: *«Μυστήριον παράξενο καί παράδοξο βλέπω· ποιμένων φωνές ἀντηχοῦν σ’ αὐτιά μου, πού παίζουν μέ τίς φλογέρες τους ὄχι μέλος τυχαῖο, ἀλλά ψάλλουν ὕμνον οὐράνιο. Ἄγγελοι ψάλλουν, Ἀρχάγγελοι ἀνυμνοῦν, ὕμνοῦν τά Χερουβίμ, δοξολογοῦν τά Σεραφίμ, ὅλοι γιορτάζουν βλέποντας τόν Θεό στή γῆ καί τόν ἄνθρωπο στούς οὐρανοῦς· ἐκεῖνον πού ἔχει τόν θρόνον του στόν οὐρανό τόν βλέπουν ἐξαιτίας τῆς συγκατάβασής του κάτω στή γῆ καί ἐκεῖνον πού εἶναι στή γῆ τόν βλέπουν νά βρίσκεται στόν οὐρανό, ἐξαιτίας τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ. Σήμερα ἡ Βηθλεέμ μιμήθηκε τόν οὐρανό· ἀντί γι’ ἀστέρια δέχτηκε τούς ἀγγέλους ν’ ἀνυμνοῦν, ἀντί γιά ἥλιο, χώρεσε κατά τρόπο ἀπερίγραπτο τόν ἥλιο τῆς δικαιοσύνης. Καί μή ζητᾶς νά μάθης πῶς· γιατί ὅπου θέλει ὁ Θεός νικιέται ὁ φυσικός νόμος. Θέλησε, λοιπόν, μπόρεσε, κατέβηκε στή γῆ, ἔσωσε τόν ἄνθρωπο· ὅλα ἔγιναν συνεργοί τοῦ Θεοῦ.»* (Λόγος εἰς τό Γενέθλιον τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ).

Μά θά πῆ ὁ ὀρθολογιστής ἄνθρωπος: *«Δέν βλέπεις σέ τί κόσμον ζοῦμε; Παντοῦ κρώζει τό κοράκι τοῦ κορωνοαἰοῦ καί ὁ θάνατος χτυπάει τήν πόρτα κάθε ἡλικίας· τό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων τί θά μάς πῆ;»*

Ναί, ἀδελφοί· ἡ ἐποχή μας χαρακτηρίζεται γιά τήν ἀγωνία, τό ἄγχος, τίς νευρώσεις, τή σύγχυση, τήν κυριαρχία τῆς μηχανῆς καί τῆς τεχνολογίας πού συνθλίβει ἀσφυκτικά τή ζωή τῆς καρδιάς. Ὑλισμός, μηδενισμός, ἀτομισμός, σκληρότητα, βία, ἀνασφάλεια, “θάνατος τοῦ Θεοῦ”, θάνατος τῆς ἀγάπης, καταδίκη τῆς ζωῆς τοῦ πνεύματος, ἀπορρόφηση ἀπ’ τό σάρκίνο “ἐγώ”, δίψα γιά ἐγκόσμια γνώση καί δόξα, “κλωνοποίηση” τοῦ δώρου τῆς ζωῆς, περιφρόνηση τῆς πνευματικῆς γνώσεως καί ἐμπειρίας, “τεχνητή νοημοσύνη”, λησμοσύνη τῆς θείας εἰκόνας καί ρίζας τοῦ ἀνθρώπου, ἔκαναν τούς σύγχρονους ἀνθρώπους ἔμψυχα ἐρωτηματικά, ἀναζητητές τοῦ παράλογου καί τῆς φυγῆς ἀπ’ τήν ἀλήθεια, τῆς φυγῆς ἀπ’ τήν πραγματικότητα, ὄντα ἐκφυλισμένα, κινούμενα σ’ ἓνα χάος ἀδιεξόδων...

Τί ἔχουν νά ποῦν, λοιπόν, τά Χριστούγεννα; Μά ἂν γιά κάθε ἐποχή ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἡ μοναδική εἰρήνη, ἰδιαίτερος εἶναι γιά τή δική μας. Ἡ προσευχή τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ σήμερα γίνεται πιά ἐπιτακτική. Ὁ Χριστός φωνάζει: *«Εἰρήνην τήν ἐμήν δίδωμι ὑμῖν, οὐ καθώς ὁ κόσμος δίδωσιν ὑμῖν»*, δηλαδή, *«Σᾶς δίνω τήν ἀληθινή καί βαθειά εἰρήνην πού ἔχω ἐγώ, πού εἶμαι ἐγώ, τή δική μου εἰρήνην πού ἦλθα γιά νά σᾶς φέρω, κι ὄχι τήν ὑποκριτική, ἀπατηλή καί ἀσταθῆ πού σᾶς δίνει ὁ κόσμος»* (Ἰωάν. ιδ’ 27)! Καί μαζί Του *«...πλήθος στρατιᾶς οὐρανόθεν αἰνούμενων τόν Θεόν καί λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»*, δηλαδή, *«πλήθος οὐρανόθεν ἀγγέλων, πού δοξολογοῦν τόν Θεό καί λέγουν· Δόξα ἅς εἶναι στόν Θεό στά ὑψίστα μέρη τοῦ οὐρανοῦ καί στή γῆ ὀλάκερη ἅς βασιλεύη ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ πού ἔδειξε μέ τή συγκατάβασή Του στούς ἀνθρώπους»* (Λουκ. β’ 13-14). Αὐτό ἔχουν νά ποῦν τά Χριστούγεννα!

Αδελφοί, κι ἂν ὁ χρόνος κυλᾷ, ἔστω κι ἂν οἱ τρόφιμοι τῆς γῆς ἐξελισσόμεθα τάχιστα, δέν μποροῦμε ὡς Ἐκκλησία πρῶτον, καί ὡς πνευματικοί πατέρες, δεύτερον, νά κλείσουμε τά μάτια μας καί νά βουβάνουμε τή συνείδησή μας μπροστά στά ὅσα συμβαίνουν, στά ὅσα χαρακτηρίζουν καί σκιαγραφοῦν τόν σύγχρονο πίνακα τῆς ὑλικοπνευματικῆς ζωῆς τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Λοιπόν, ἄς τό ποῦμε! Ἀπουσιάζουν ἀπό τό σήμερα ἐντελῶς οὐσιώδεις πνευματικοί ἐρεθισμοί, ἐλλείπουν τά πνευματικά ἐνδιαφέροντα κι οἱ ἀνησυχίες, παρατηρεῖται μέσα στήν Ἐκκλησία μιά κατάσταση πνευματικοῦ ληθάργου ἢ ραθυμίας, εἴμαστε καθημερινά μάρτυρες ἐνός γεμίματος τῆς ψυχῆς ἀπό ὀδύνη, πού μαυρίζει καί γεμίζει μέ ἀπελπισία κι ἀπογοήτευση τίς κάθε εἶδους πτυχές τῆς πολυτάραχης ζωῆς μας.

Γιά τοῦτο, τό βλέμμα μας σάν Χριστιανῶν, ἄς καρφωθῆ γιά λίγο σήμερα Χριστούγεννα, μέ τρυφερότητα στήν καρδιά καί στή διάθεση τῆς Ἐκκλησίας μας, πού βλέποντας κι ἀναγνωρίζοντας τό σημερινό ἐπίπεδο τοῦ ἀνθρώπου, ἔχει τή διάθεση καί πλούσιο τό φρόνημα νά γίνῃ ἡ γέφυρα τοῦ ὁδηγήματος τῆς κοινωρίας μας στά ἴχνη τοῦ μόλις γεννηθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. *«Οὔτε μόνη τῆς ἡ ψυχῆ, οὔτε μόνο του τό σῶμα ἀποκαλεῖται ἄνθρωπος, ἀλλά καί τά δύο μαζί, δηλαδή ἐκεῖνο πού ὁ Θεός ἔπλασε κατ' εἰκόνα Αὐτοῦ, αὐτό ὀνομάζεται ἄνθρωπος»*, λέει γλαφυρά ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Νάι, ἀγαπητοί, αὐτό ὀνομάζεται καί εἶναι ὁ ἄνθρωπος! Ἡ ἀρμονία στή σύμμετρη ἀνάπτυξη τοῦ σώματος, τῆς σάρκας δηλαδή, καί τῆς ψυχῆς. Νά ὅμως πού στό ἓνα “κομμάτι”, τοῦ ἑαυτοῦ μας, τή σάρκα, προσφέραμε τή σπορά μέ εἰδικές ἐργασίες, μέ “ἐπιστημονική λογική λίπανση” καί ἄλλα παρόμοια τεχνητά μέσα, ἐνῶ τό ἄλλο κομμάτι τῆς προσωπικότητάς μας, τό πνεῦμα, τ' ἀφήσαμε χέρσο, ἀβοτάνιστο, ἀκαλλιέργητο, τ' ἀφήσαμε μόνο στόν φθοροποιό χρόνο καί τίς ὀρέξεις του· κι ἔτσι καταντήσαμε μονοκόμματοι, μονόπλευροι, μονοδιάστατοι κι ἀνώριμοι...

Θέλουμε νά γνωρίζουμε τί σημαίνει Χριστούγεννα; Ἄς τό μάθουμε: **Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΕΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΟ ΘΕΟΠΟΙΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ!** Προσέλαβε, πῆρε τή σάρκα μας, γιά νά μᾶς διδάξῃ πῶς αὐτή δέν μπορεῖ νά κυβερνᾷ τή ζωή μας. Δέν δικαιοῦται, δέν μπορεῖ νά ὑποτάξῃ τό πνεῦμα μας καί νά ρυθμίξῃ τή ζωή μας. Δέν μπορεῖ ἡ σάρκα μας μοναχικά καί ἐγωκεντρικά θεοποιημένη νά ρυθμίξῃ τή σχέση μέ τήν ἐποχή καί τόν διπλανό μας.

«Ἡ ζωή, ἐν τούτοις, τῆς Ἐκκλησίας, δέν εἶναι μιά μαγική προσφορά. Παρά τό γεγονός ὅτι τό θαῦμα εἶναι στοιχεῖο τῆς εὐσέβειας, ἡ Ἐκκλησία δέν “πωλεῖ” θαύματα, μέ τήν ἔννοια τῶν μαγικῶν λύσεων», παρατηρεῖ ὁ καθηγητής μας **Ἰωάννης Κορναράκης**. Δέν “πωλεῖ” θαυματουργές λύσεις, οὔτε χρειάζεται σωτήρες! Ἔνας εἶναι ὁ Σωτήρας μας: ὁ νεογέννητος, σταυρωθεῖς καί ἀναστάς Χριστός! Αὐτός εἶναι *«ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή»* (Ἰωάνν. ιδ' 6). Ἄς πάψουν, λοιπόν, οἱ “σωτήρες” τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ φωτισμένοι “στάρετς” καί οἱ “πανεπιστήμονες” Γέροντες ἄς

κλείσουν τό στόμα τους! Κι ἄν δέν καταλαβαίνουν τό κακό πού προκαλοῦν, ἄς κλείση ὁ Λαός τοῦ Θεοῦ γι' αὐτούς τ' αὐτιά του!

Ἡ Ἐκκλησία ὡς ταμειοῦχος τῆς Θείας Χάριτος καί φορέας τοῦ μυστηρίου τῆς Ἀπολυτρόσεως, συνεχίζει τό λειτούργημα αὐτό στους αἰῶνες καί καλεῖ ν' ἀκολουθήσουμε τόν Χριστό, μέσα ἀπ' τό βίωμα καί τήν ἐμπειρία τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας, μέσα ἀπό ἕνα διαρκές **“ΣΗΜΕΡΟΝ”** τῆς Θείας Εὐχαριστίας. «Ἡ Εὐχαριστία εἶναι μιά ἀληθινή ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ, μιά εἰκόνα τῆς ἀπολυτρωτικῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου Του· θέτει ἐμπρός στή σὺναξη, μέ τή βοήθεια συμβολικῶν ἐκφράσεων καί πράξεων, ὅλη τή ζωή τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τή Φάτνη τῆς Βηθλεέμ μέχρι τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν καί τόν Γολγοθᾶ, περιλαμβάνοντας τήν Ἀνάσταση καί τήν Ἀνάληψη καί προτυπώνουσα ἢ προγενομένη τή δεύτερη καί ἔνδοξη *Ἑλευσή Του*», θά πῆ ὁ π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ. Κι ὅλα αὐτά μέσα ἀπό ἕνα ἐμπειρικό, βιωματικό **“ΣΗΜΕΡΟΝ”**. **“Σήμερον ὁ Χριστός Γεννᾶται”**, **“Σήμερον Κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου”**, **“Σήμερον Χριστός Ἀνέστη”!** Σήμερον...

Μακάριος αὐτός ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει τό σεβάσμιο ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μέσα στό νοῦ του. **«Θά λάμπη ἀδιάκοπα, θά γεννήση ἀναρίθμητες ἡλιοειδεῖς ἔννοιες»** (Ὁσιος Ἡσύχιος, Φιλοκαλία)!

Καλά, χριστοφόρα καί χριστομίμητα Χριστούγεννα!

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2021

Μέ ἄπειρες χριστονοσταλγικές εὐχές καί ἀσπασμούς

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΣΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Ἰερισσοῦ Θεοκλήτου

† Ὁ Ἰερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Σημείωσις: *Νά ἀναγνωσθῆ κατά τή Θεία Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων, κατά τό Κοινωνικόν”.*